
WAAR BENT U NAAR OP WEG?

Voor meer dan 400 jaar was het Israëlitische volk in Egypte geweest. Ze waren er eerst gastvrij ontvangen, omdat één van de zonen van de stamvaders van Israël, Jozef, Egypte had gered van de hongersnood en heel rijk had gemaakt. Ze kregen een gebied in Egypte toegewezen om daar te wonen. Later kwamen er andere farao's aan het bewind, die vreesde voor de sterke aangroei en invloed van dat vreemde volk in hun midden. Ze dwongen het volk Israël tot slavernij. God stuurde een bevrijder, Mozes, die aan farao het bevel gaf om Zijn volk te laten gaan. Wat hij weigerde, waarop God tien plagen over Egypte bracht, waardoor farao eindelijk toestemming gaf. God bracht Zijn volk uit de slavernij en op weg naar het Beloofde Land, een **“rijkelijk, overvloeiend land”**.

Onderweg sloot Hij een overeenkomst met hen, een Verbond. Beide partijen waren akkoord gegaan. Er was een zegenkant aan dit Verbond (**Deuteronomium 28:1-14**) en een vloekkant, als men er zich niet aan hield (**Deuteronomium 28:15-68**). Net zoals wij dat kennen als we een lening aangaan. Zolang we afbetalen is er niets aan de hand, als we stoppen met afbetalen, komen de “niet voldaan” clausules van de overeenkomst in werking. Dit kan gaan van loonbeslag tot beslag van eigendom.

Het laatste stuk uit deze **“zegen en vloek”** overeenkomst luidt als volgt:

De HERE (YHWH) zal u op schepen naar Egypte terugbrengen langs de weg, waarvan Ik u gezegd had: Gij zult die nooit weerzien; gij zult daar aan uw vijanden als slaven en slavinnen te koop aangeboden worden, maar er zal geen koper zijn. (Deuteronomium 28:68)

Het niet nakomen van het Verbond zou hen terug naar Egypte brengen. Dit Verbond was geldig van generatie op generatie. Door de eeuwen heen heeft het volk Israël dit Verbond meermaals geschonden. God gaf hen kans op kans, Hij vergaf hun keer op keer. Maar nadat Hij Zelf naar de aarde kwam in de mens Jezus, hun lang verwachte Messias, werd Hij verworpen. Uiteindelijk zijn ze 70 na Christus uit hun Beloofde Land verdreven door de Romeinen. Ze werden op **“schepen”** gezet en te koop aangeboden in Egypte als slaven, maar niemand wou ze, zo zijn ze tot op de dag van vandaag over de hele wereld verspreid en op vele plaatsen nog steeds niet welkom.

In het Hebreeuws heeft Egypte een andere benaming:

מִצְרַיִם = Mitsrayim

Het is afkomstig van het grondwoord **tsàr** wat **“angst, benauwdheid, nood, verdriet, onrust, smal, beperkte plaats, moeilijkheden”** betekent. Mitsràjim wordt vaak vertaald als “Egypte” maar dat is een heel ander woord. Het kan ook **“vorm”** betekenen. Als iets een bepaalde vorm heeft, kan het niet tegelijkertijd iets anders zijn. Het zit dan “gevangen” in die vorm. Dat is de benauwdheid van Mitsràjim. Uiteindelijk is Israël in die situatie terecht gekomen. Zelfs nu ze vandaag terug zijn in het Beloofde Land, de staat Israël, kennen ze nog altijd die benauwdheid en angst...

“De HERE (YHWH) zal u op schepen naar Egypte terugbrengen...”

Het Hebreeuwse woord voor schip is:

שִׁיפָה = schip (H 591) = ‘oniyah

Als een Hebreeuws woord begint met een Aleph, betekent het, dat het te maken heeft met God Zelf, de **“Verhoogde – Aluph”**. Er is een uitwisseling en verbinding met het bovennatuurlijke en het natuurlijke. De tweede letter **Nun** heeft de betekenis van zoon en erfgenaam, maar ook van voortzetten en verbinden. De derde letter **Yod** is een hand die vasthoudt aan de laatste letter **Hey** (Gods genade en Inspiratie - Adem). God wil Zijn volk brengen naar het **“overvloedige Goddelijke leven” (Johannes 10:10)**.

אֲנִי = ik (H 589) = ‘aniy

Het Hebreeuwse woord voor **“ik”** bestaat uit dezelfde eerste 3 letters als het Hebreeuwse woord voor **“schip”**. De **“ik”** zit in het schip en gaat op reis. Waar hij naar toe gaat, hangt af of hij als zoon en erfgenaam verbonden (**Nun**) is met de Inspiratie en de leiding van God (**Yod**).

Egypte staat symbool voor de wereld.

Daar komt u uiteindelijk terecht als u niet kiest voor het “hogere” (**Yod**) leven.

God had met het volk Israël een Verbond gesloten. Ze verbonden zich met elkaar volgens duidelijke overeenkomsten. God waarschuwde Israël voor wat er zou gebeuren, als ze het Verbond met Hem zouden verbreken. Als Israël zijn eigen weg gaat en toch niet kiest om God te dienen, dan stuurt Hij hen terug naar Egypte! Een leven zonder God heeft voor een gelovige gevolgen! Uiteindelijk belandt men terug in een schip richting Egypte...

Of wel zit u met God in de boot, of wel stuurt Hij u terug naar Egypte. Terug naar dat wat de wereld te bieden heeft en nooit het unieke ontdekken wat God voor u heeft weggelegd. God geeft u de vrije keuze.

Eens in Egypte (wereld) is de tragedie dat niemand hen wil, zelfs niet als slaaf ! Ze zijn hun eigenwaarde verloren en veel meer dan dat....